

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24085/2023
01.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца Специјална болница „Свети Сава“, Београд, кога у поступку по ревизији заступа Државно правобранилаштво, Београд, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Ђокић, адвокат из ..., ради иселења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1920/22 од 15.03.2023. године, у седници одржаној 01.10.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1920/22 од 15.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2444/19 од 23.12.2021. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе тужиоца из поднеска од 03.03.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да се са свим лицима и стварима исели из стана у Београду, ул. ... бр. ..., стан бр. ..., на седмом спрату стамбене зграде саграђене на кат.парц. бр. ..., уписан у ЛН .. КО ... и да тако испражњену непокретност преда тужиоцу. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му на име стицања без основа због неплаћене закупине, за период од априла 2009. године, закључно са фебруаром 2021. године, исплати износе са законском каматом на сваки појединачни месечни износ, ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му на име стицања без основа оствареног уплатама тужиоца извршених у корист „Инфостана“, за период од априла 2009. године закључно са мајом 2018. године, исплати износе са законском каматом на сваки појединачни месечни износ, ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му на име накнаде штете на име плаћеног пореза на имовину за стан у Београду, ул. ... бр. .. исплати износе са законском каматом на сваки појединачни месечни износ, ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом шестим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка од 260.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1920/22 од 15.03.2023. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом, трећем, четвртм, петом и шестом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану одлуку применом члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), па је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, док се на друге битне повреде одредаба парничног поступка ревизијом тужиоца одређено не указује, при чему другостепена пресуда садржи оцену свих жалбених навода који су од одлучног значаја.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је стекао право својине на спорном стану на основу уговора од 14.02.2001. године и анекса уговора од 11.05.2001. године, закљученог између Фонда за финасирање и изградњу станова солидарности и тужиоца као корисника. По огласу тужиоца од 12.03.2003. године за решавање стамбених потреба запослених, давањем у закуп овог стана на неодређено време од пет година, направљена је коначна ранг листа на којој су на првом месту, са истим бројем бодова, биле тужена и ББ, па како су примиле на чување предметни стан, а који није био одговарајући, тужилац је донео одлуку од 24.03.2009. године (која је још увек на снази), којом се обавезао да наведени стан замени за две адекватне стамбене јединице, па је предложено ББ и туженој да од 01.04.2009. године преузму кључеве предметног стана, да ту живе и наставе да га чувају, без обавезе плаћања трошкова стана, све док се не изврши замена за две мање стамбене јединице, односно два одговарајућа стана која би им била додељена. Одлукама Управног одбора тужиоца 03/2570 и 03/2571 од 27.10.2011. године о решавању стамбене потребе запосленим лицу, јер има приоритетно место на коначној листи за доделу станова, туженој је дат на привремено коришћење неодговарајући стан у недостатку одговарајућег и то нужни смештај – један лежај у самачком хотелу на Новом Београду. Тужена је изјавила приговоре против наведених одлука. Управни одбор тужиоца на седници од 09.12.2011. године донео је одлуку да се одложи одлучивање о овим приговорима, те је захтевано од ББ и тужене да одмах по добијању ове одлуке спорни стан ослободе од лица и ствари и кључеве стана записнички предају Стамбеној комисији тужиоца, након чега ће одлучивати о приговору тужене. Према записнику Стамбене комисије тужиоца од 25.06.2012. године, формирана је нова коначна ранг листа приоритета решавања стамбених потреба запослених код тужиоца на којој су ББ и тужена биле на првом месту, те је на седници Управног одбора тужиоца од 09.08.2012. године као разлог неизвршавања одлуке Управног одбора тужиоца од 09.12.2011. године, наведено да тужилац није у поседу спорног стана јер тужена није поступила по одлуци Управног одбора и није предала кључеве од стана, због чега није могао да одлучи о њеном приговору, уз налог туженој да најкасније до 20.08.2012. године испразни стан и да се исели из стана.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су одбили тужбени захтев у смислу одредбе члана 567. став 1, 583. став 1, 585. став 1. и 595. Закона о облигационим односима (ЗОО), налазећи да првобитна одлука Стамбене комисије тужиоца од 24.03.2009. године о давању предметног стана на чување није никад стављена ван снаге, те да није одлучено ни о приговорима тужене на одлуке Управног одбора тужиоца 03/2570 и 03/2571 од 27.10.2011. године о додели нужног смештаја (лежаја у самачком хотелу), закључили су да наведене одлуке тужиоца из 2011. године нису постале коначне, те да тужена има и даље основ по којем користи стан - одлука од 24.03.2009. године, а све док јој се не додели одговарајући мањи стан. Оценили су и да тужена није дужна накнадити трошкове коришћења стана, будући да тужена предметни стан користи ради чувања стана по одлуци Стамбене комисије тужиоца, у којима није наведена обавеза плаћања закупнине, нити „Инфостана“.

По оцени Врховног суда неосновани су ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права.

Одредбом члана 3. став 1. Закона о основама својинскоправних односа (ЗОСПО), прописано је да власник има право да своју ствар држи, да је користи и да њоме располаже, у границама одређеним законом.

Одредбом члана 567. ЗОО, прописано је да се уговором о закупу обавезује закуподавац да преда одређену ствар закупцу на употребу, а овај се обавезује да му за то плаћа одређену закупнину (став 1), чланом 583. истог закона да је купац дужан плаћати закупнину у роковима одређеним уговором или законом, а у недостатку уговора и закона, како је уобичајено у месту где је ствар предата закупцу (став 1), чланом 585. да је купац дужан чувати закупљену ствар и по престанку закупа вратити је неопштећену (став 1) и чланом 595. прописано је да уговор о закупу закључен за одређено време престаје самим протеком времена за које је закључен (став 1).

По оцени Врховног суда, правилан је закључак другостепеног суда да из наведених законских одредаба произлази неоснованост тужбеног захтева. У конкретном случају, тужилац је као носилац права располагања спорним станом туженој и ББ у поступку решавања њихове стамбене потребе као запослених код тужица донео одлуку од 24.03.2009. године (која је још увек на снази), којом се обавезао да спорни стан замени за две адекватне стамбене јединице, након чега је предложено ББ и туженој да од 01.04.2009. године преузму кључеве предметног стана, да ту живе и наставе да га чувају и то без обавезе плаћања трошкова стана, све док се не изврши замена за две мање стамбене јединице, односно два одговарајућа стана која би им била додељена. Из чињеничног утврђења произилази да је одлукама Управног одбора тужиоца 03/2570 и 03/2571 од 27.10.2011. године туженој дат на привремено коришћење неодговарајући стан и то нужни смештај – један лежај у самачком хотелу на Новом Београду, на које одлуке је тужена изјавила приговоре, о којим није одлучено, будући да је Управни одбор тужиоца на седници од 09.12.2011. године донео одлуку да се одложи одлучивање о овим приговорима. Имајући у виду наведено, те да из одлуке тужиоца од 24.03.2009. године произилази да је предметни стан додељен не само туженој, већ и ББ на чување и без обавезе плаћања трошкова стана, као и да су

предметни стан обе користиле, те да је наведена одлука и даље на снази, а код чињенице да парничне странке никад нису закључиле уговор о закупу стана којим би се тужена обавезала на плаћање закупнине и режијских трошкова, већ је стан дат у поступку решавања њеног стамбеног питања од стране Стамбене комисије тужиоца, као привремено решење, све до коначног решења стамбеног питања, то је по оцени Врховног суда правилан је закључак нижестепеног суда да није отпао основ за коришћење предметног стана, а због чега је неоснован и тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена исели из стана и да тужиоцу на име стицања без основа због неплаћене закупине, као и стицања без основа оствареног уплатама тужиоца извршених у корист „Инфостана“ исплати износе наведене у изреци првостепене пресуде. Стога су неосновани наводи о погрешној примени материјалног права.

Одлука о трошковима поступка донета је правилном применом одредбе члана 153 и 154 ЗПП.

Предмет оцене ревизијског суда нису били наводи у ревизији у којима се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање јер то није дозвољено према члану 407. став 2. ЗПП.

Како се ревизијом понављају жалбени разлози који су били предмет правилне и потпуне оцене другостепеног суда, на основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић